

אלו, כל אחת ואחת פלולה מעשר, היא ומרפבותיה. וכלם פלולים בהתפשטות ההיא של האות ו', ועל כן הכל הוא בצינור בסוד האות ו'.

וכאשר נכנס השמש בלבנה, (הלכנה) יוצאת מאות ו' הזו התפשטות אחת סוד הברית, כעין אות ג', וזהו להפגס בנקבה. וכאשר נכלל הכל בהתפשטות זו של אות ו', אז עומד לשמש בנקבה. וסוד זה שפתיב, ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך. את לכלל הדרועות בגוף. ואת בניו אתו - אלה כל אלו המרפבות ועמודים שלו. זרוע שמאל אצלו, שפתיב (כמדבר א) קח את הלויים, שתמצא אות ו' שכוללת הכל בהתפשטות אחת להיות אחד. ועד זה נמצא היחוד בזה, ימין ושמאל ואמצע. הכל הוא כאחד. ועל זה נעשית התפשטות אחת, ונקרא אחד, ולא תמצא חוץ מהתפשטות אחת בלבד. וזהו אחד.

אות ה' אחרונה נעשית גוף אחד בזו הנקדה האמצעית. ונכנסת בה אות ו', ונמצאת אות ו' בין שתי נקודות, אחת למעלה ואחת למטה. ואז מתאחד העולם העליון בעולם התחתון, והוא אחד. ובארונה. בא רבי אלעזר ורבי אבא ונשקו ידיו. בכה רבי אבא ואמר, אוי לעולם כאשר יאסף השמש ויחשף העולם.

אמר רבי אלעזר, הירכים שלמטה בסוד אות ו', מנין לנו שנכללו באות זו? אמר לו, שפתיב (מלאכי א) זכרו תורת משה עבדי, ולא כתיב נביאי, להראות שהכל נכלל בסוד אות ו'. ואות

ו' נקראת אחד, והיא אחת לבדה והתפשטות אחת, והרי נתבאר.

ואתה הקרב אליך וגו' (שמות כח). אמר רבי שמעון, לא שמש משה (השמש) (שהוא שמש) בלבנה עד

כלילן בההוא פשיטו דאת ו', בגין כף פלא איהו בדיוקנא ברזא דאת ו'.

וכד עייל שמשא בסיהרא, (סיהרא) נפק מהאי ו' חד פשיטו רזא דברית, פגוונא דא ג', ודא איהו לאעלא בנוקבא. וכד אתפליל פלא בהאי פשיטו דאת ו', פדין קיימא לשמשא בנוקבא. ורזא דא דכתיב, ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך, את לאתפללא דרועא בגופא, ואת בניו אתו, אלין כל אינון רתיכין וסמכין דיליה. דרועא שמאלא לגביה, דכתיב, (כמדבר א) קח את הלויים, לאשתפחא ו' דכליל פלא. אחד פשיטו, למהוי חד.

ועד דא אשתכח יחודא בהאי, ימינא ושמאלא ואמצעיתא, פלא איהו חד.

ועל דא אתעביד חד פשיטו, ואקרי אחד, ולא תשכח בר פשיטו חד בלחודוי, ודא הוא חד.

ה' בתראה, אתעביד חד גופא, בהאי נקודה דאמצעיתא. ואעיל בה ו', ואשתכח ו' בין

ב' נקודין, חד לעילא, וחד לתתא. וכדין, אתאחיד עלמא עלאה, בעלמא תתאה, ואיהו

חד. ואוקימנא. אתא רבי אלעזר ורבי אבא ונשקו ידוי. בכה רבי אבא ואמר, ווי לעלמא

כד יתפניש שמשא ויתחשף עלמא. אמר רבי אלעזר, ירפין לתתא, ברזא דאת ו',

מנא לן דאתפלילו בהאי את. אמר ליה, דכתיב, (מלאכי א) זכרו תורת משה עבדי, ולא

כתיב נביאי, לאתחזאה דכלא אתפליל ברזא דו', ואת ו' אקרי חד, ואיהו חד בלחודאה,

ופשיטו חד ודא אתמר. ואתה הקרב אליך וגו' (שמות כח). אמר רבי

שמעון, לא שמש משה (השמש) (שהוא שמש) בלבנה עד

שְׁמֵעוֹן, לֹא שְׁמַשׁ מֹשֶׁה (נ"א שְׁמֵשׁ) (נ"א דִּאִהוּ שְׁמֵשׁ) בְּסִיְהָרָא, עַד דְּאִתְּכַלִּיל בְּכָל סְטָרִין בְּרִזָּא דְּו', כְּמָה דְּאוּקִימָנָא. תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוּ לִי. לְכַהֵן לִי לֹא נֶאֱמַר, אֲלֵא לְכַהֲנוּ לִי, לְשִׁמוּשׁ שְׁלוֹ, לְשִׁמוּשׁ שְׁלֹ אוֹת זו, לְשִׁמוּשׁ שְׁלוֹ וְדֵאִי. זו אוֹת ה', לְהַעֲלוֹת וּלְשַׁמֵּשׁ ו' בַּה', לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁנַכְסוּ וַיֵּצְאוּ וַיּוֹדְעִים בְּסוּד הַדְּרָכִים שֶׁל הַתּוֹרָה לְלַכֵּת בְּדַרְךָ אֶמֶת.

מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְמַה מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? אֲלֵא הַכֹּל לֹא נִקְרָא לְהִיּוֹת אֶחָד כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אֲלֵא מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁהָרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִימִים לְמִטָּה, לְפִתּוּחַ דְּרָכִים וְלְהָאִיר שְׂבִילִים וְלְהַדְלִיק גִּירוֹת, וּלְקָרֵב הַכֹּל מִמִּטָּה לְמַעְלָה לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד, וּמִפְּנֵי כֵךְ כְּתוּב (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' וְגו'.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן, הַכֹּל הוּא קְרוּב לְמִי שְׁיֹדֵעַ לִיחַד הַיְחוד וְלַעֲבֹד לְאֻדוּנו, שְׁהָרִי בְּזִמְן שְׁנִמְצָא קֶרְפֵן כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אִזּוּ מִתְקָרֵב הַכֹּל כְּאֶחָד, (הַדְּרוֹת בְּלֹן בִּאֲחַת) וְהָאֲרַת הַפְּנִים נִמְצָאת בְּעוֹלָם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְנִכְנַע וְנִסְתָּר הַצַּד הָאֲחֵר, וְשׁוֹלֵט הַצַּד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹר וְשִׁמְחָה. וְכַאֲשֶׁר הַקֶּרְפֵן לֹא נִמְצָא כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אוֹ שְׁהִיחוד לֹא הָיָה כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אִזּוּ הַפְּנִים עֲצוּבוֹת, וְאוֹר לֹא נִמְצָא, וּמִתְכַּסֶּה הַלְּבָנָה, וְשׁוֹלֵט הַצַּד הָאֲחֵר בְּעוֹלָם (שְׁלֹא נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֲלֵא מִפְּנֵי וכו'), מִפְּנֵי שְׁאִין מִי שְׁיֹדֵעַ לִיחַד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִסָּה אֶת אִיּוֹב וְלֹא בָּא עִמּוֹ בְּנִסְיוֹן כְּנִסְיוֹן שֶׁל שְׂאֵר הַצַּדִּיקִים, שְׁהָרִי לֹא כְּתוּב בּוֹ וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אִיּוֹב, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב בְּאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית כב)

שְׁמֵעוֹן, לֹא שְׁמַשׁ מֹשֶׁה (נ"א שְׁמֵשׁ) (נ"א דִּאִהוּ שְׁמֵשׁ) בְּסִיְהָרָא, עַד דְּאִתְּכַלִּיל בְּכָל סְטָרִין בְּרִזָּא דְּו', כְּמָה דְּאוּקִימָנָא. תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוּ לִי. לְכַהֵן לִי לֹא נֶאֱמַר, אֲלֵא לְכַהֲנוּ לִי, לְשִׁמוּשׁ שְׁלוֹ, לְשִׁמוּשׁ שְׁלֹ אוֹת זו, לְשִׁמוּשׁ שְׁלוֹ וְדֵאִי. זו אוֹת ה', לְהַעֲלוֹת וּלְשַׁמֵּשׁ ו' בַּה', לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁנַכְסוּ וַיֵּצְאוּ וַיּוֹדְעִים בְּסוּד הַדְּרָכִים שֶׁל הַתּוֹרָה לְלַכֵּת בְּדַרְךָ אֶמֶת.

מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְמַה מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? אֲלֵא הַכֹּל לֹא נִקְרָא לְהִיּוֹת אֶחָד כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אֲלֵא מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁהָרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִימִים לְמִטָּה, לְפִתּוּחַ דְּרָכִים וְלְהָאִיר שְׂבִילִים וְלְהַדְלִיק גִּירוֹת, וּלְקָרֵב הַכֹּל מִמִּטָּה לְמַעְלָה לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד, וּמִפְּנֵי כֵךְ כְּתוּב (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' וְגו'.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן, הַכֹּל הוּא קְרוּב לְמִי שְׁיֹדֵעַ לִיחַד הַיְחוד וְלַעֲבֹד לְאֻדוּנו, שְׁהָרִי בְּזִמְן שְׁנִמְצָא קֶרְפֵן כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אִזּוּ מִתְקָרֵב הַכֹּל כְּאֶחָד, (הַדְּרוֹת בְּלֹן בִּאֲחַת) וְהָאֲרַת הַפְּנִים נִמְצָאת בְּעוֹלָם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְנִכְנַע וְנִסְתָּר הַצַּד הָאֲחֵר, וְשׁוֹלֵט הַצַּד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹר וְשִׁמְחָה. וְכַאֲשֶׁר הַקֶּרְפֵן לֹא נִמְצָא כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אוֹ שְׁהִיחוד לֹא הָיָה כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, אִזּוּ הַפְּנִים עֲצוּבוֹת, וְאוֹר לֹא נִמְצָא, וּמִתְכַּסֶּה הַלְּבָנָה, וְשׁוֹלֵט הַצַּד הָאֲחֵר בְּעוֹלָם (שְׁלֹא נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֲלֵא מִפְּנֵי וכו'), מִפְּנֵי שְׁאִין מִי שְׁיֹדֵעַ לִיחַד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִסָּה אֶת אִיּוֹב וְלֹא בָּא עִמּוֹ בְּנִסְיוֹן כְּנִסְיוֹן שֶׁל שְׂאֵר הַצַּדִּיקִים, שְׁהָרִי לֹא כְּתוּב בּוֹ וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אִיּוֹב, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב בְּאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית כב)

פְּנִסְיוֹנָא דְּשְׂאֵר צַדִּיקָא, דְּהָא לֹא כְּתִיב בֵּיהּ וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אִיּוֹב, כְּמָה

מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמַאי מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֲלֵא כְּלָא לֹא אִתְּקַרִי לְמַהוּי חַד כְּדָקָא יְאוּת, אֲלֵא מִתּוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דְּהָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִימִי לְתַתָּא, לְאַפְתָּחָא אֲרַחִין, וְלֵאנְהָרָא שְׂבִילִין, וְלֵאדְלָקָא בּוּצִינִין, וְלִקְרָבָא כְּלָא מִתְתָּא לְעִילָא, לְמַהוּי כְּלָא חַד, וּבְגִינִי כֵךְ כְּתִיב (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּינִי וְגו'.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן, כְּלָא אִיהוּ קְרִיבָה, לְמַאן דִּידַע לִיחַדָּא יְחודָא, וְלְמַפְּלַח לְמַאֲרִיָּה, דְּהָא בְּזִמְנָא דְּאַשְׁתַּכַּח קְרַבְנָא כְּדָקָא יְאוּת, כְּדִין אִתְּקָרִיב כְּלָא כְּחַדָּא, (נ"א וְרַגִּין בְּלֵחוּ כְּחַד) וְנַהֲרִירו דְּאַנְפִּין, אֲשֶׁתַּכַּח, בְּעֵלְמָא בְּבִי מִקְדָּשָׁא, וְאַתְּכַפֵּיא וְאַתְּכַפֵּיא סְטָרָא אַחְרָא, וְשְׁלִיט סְטָרָא דְּקְדוּשָׁא בְּנַהֲרִירו וְחִידוּ. וְכַד קְרַבְנָא לֹא אֲשֶׁתַּכַּח כְּדָקָא יְאוּת, אוֹ יְחודָא לֹא הוּי כְּדָקָא יְאוּת, כְּדִין אַנְפִּין עֲצִיבוּ. וְנַהֲרִירו לֹא אֲשֶׁתַּכַּח, וְאַתְּכַפֵּיא סִיְהָרָא, וְשְׁלֵטָא סְטָרָא אַחְרָא בְּעֵלְמָא, (נ"א דְּלֵא אִתְּחַרִּיב בִּי מִקְדָּשָׁא אֲלֵא בְּגִין וכו') בְּגִין דְּלֵא אִית מַאן דִּידַע לִיחַדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא, כְּדָקָא יְאוּת.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן, קְדָשָׁא כְּרִיךְ הוּא לֹא נְסִי לְאִיּוֹב, וְלֹא אֶתָּא עֲמִיהּ בְּנִסְיוֹנָא,